Kjære leser

Tjue år med Suicidologi – fra en redaktørs hverdag

Tidsskriftet Suicidologi er på mange måter et prosjekt som trosser tyngdekraften. Strengt tatt skulle det ikke vært mulig å utgi et fagfellevurdert tidsskrift på et så vidt høyspesialisert fagområde i et så lite land innenfor en så liten språkgruppe og gjennom så mange år. Redaktører av mange fagtidsskrifter vil neppe innrømme det, men de fleste av dem sliter med stofftilfanget og innholdet mellom omslagssidene blir stadig magrere. Hvordan kan det da ha seg at et tidsskrift som Suicidologi stadig holder stillingen? Som grunnlegger av dette tidsskriftet og redaktør gjennom de fleste av de 20 årgangene skal jeg gi et litt uhyøytidelig innblikk i noe av hemmeligheten.

Den første handler om at redaktøren ikke nøyer seg med å sitte bak sitt brede skrivebord, tvinne tommelfingre og vente på at artiklene skal strømme inn. Selvsagt ankommer det stadig uanmeldte artikkelmanus, men mange av de beste manusene er gjennom årene blitt skrevet på oppfordring. Redaktøren har en egen radar for potensielle skribenter og bruker sitt etter hvert ganske omfattende nettverk i inn- og utland og sin forfærerkunst til å vriste manuskripter ut av travle forskere og klinikere som normalt lynraskt trykker på "delete"-knappen når utallige invitasjoner til å publisere strømmer inn i innboksen.

Redaktøren må dog gå fram med nennsomhet i sine invitasjoner. Uerfarne redaktører har bittært fått erfare at det kan være stor forskjell på det å være en overbevisende dyktig kliniker eller foredragsholder – eller endog et godt menneske – og det å være en dyktig artikkelforfatter. Av de mer traurige oppgaver en tidsskriftredaktør kan pådra seg er å skulle lose i havn et invitert, men elendig manuskript som fagfellene har slaktet og som behøver omfattende revisjon for å nå publiseringsverdig nivå. Da må redaksjonen ofte gå mange runder med utkast og vurderinger før produktet er klart for trykking. I Suicidologis første år havnet man stundom i denne situasjonen. Nå er redaktøren noe mer mistenksom og bommer sjelden.

Redaksjonskomiteen er ethvert tidsskrifts oppkomme av kreativitet og ideer til faglige vinklinger, temaer og artikkelprosjekter. Som regel leder idemyldringsmøter i denne komiteen til at gode og bærekraftige temanumre blir utgitt – gjerne ett år etter at myldringen fant sted – for så lang tid tar prosessen. Det hender dog iblant at kreativiteten tar helt av og etterlater redaksjonen med et sett av utopiske artikkelprosjekter som selv JAMA Psychiatry ville hatt problemer med å realisere.

Suicidologi er et tverrfaglig tidsskrift som favner mange faglige innfallsvinkler til studiet av selvmordsproblematikken. Skribentene kommer fra til dels sterkt forskjellige publiseringstradisjoner og har ofte ganske forskjellig skrivestil og måter å utforme sine manus på. Som regel går det forfatterne i første omgang hus forbi at Suicidologi har sitt eget format og har fastsatt retningslinjer for hvordan

manuskripter skal utformes. En av de for redaktøren mest plagsomme avvik fra standardformatet er utstrakt bruk av fotnoter, noen ganger i den grad at brorparten av manuskripten er blitt henlagt til fotnotene. En annen skrivestil som kan true med å drive redaktøren til vanvidd er hyp-pige gjentakelse av poenger i teksten, a la "... som vi allerede har påpekt flere ganger i denne artikkelen....".

Redaksjonssekretæren er alfa og omega for et tidsskrift som Suicidologi. Hun loser alle prosesser trygt gjennom farefulle farvann og doserer rett mengde av pisk og gulrot både til forfattere, fagfeller – og til redaktøren. Redaksjonssekretæren må beherske kunsten å mase på en hyggelig, men bestemt måte. Og hun må kunne binde alle tråder sammen til et hele og sørge for at trykkeklaare manus i rett tid går til layout og grafisk utforming, korrektur, trykking og distribusjon. Blant mye annet. Redaksjonssekretæren er intet mindre enn en viktig del av hemmeligheten bak Suicidologis evne til å oppheve tyngdekraften gjennom 20 år.

Så kjære lesere, Suicidologi utkommer stadig og utvikler seg med tiden. Vi har ingen planer om å legge inn årene. Vårt arbeid ville likevel vært helt forgjeves hvis det ikke fantes våkne og interesserte lesere som bruker tidsskriftet aktivt i det forebyggende arbeidet og som bidrar med synspunkter og faglige innspill. Vi håper dere vil fortsette med det også i de neste 20 år!

Lars Mehlum
Redaktør

Utdanning – Behandling av komplisert sorg (Complicated Grief Treatment, CGT)

Utdanningen gis våren og høsten 2017 med oppstart 8. mai.

Pris: kr 12 000,-. Dekker undervisning 5 dg, opplæringsmaterieell samt lunsj/kaffe/te.

Påmeldingsfrist: 15. mars 2017

For mer informasjon og påmelding:
www.selmord.no

NSSF

Nasjonalt senter for
selvmordsforskning
og -forebygging